

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

כל המשפחה מחוברת סביב הדרף של אבא

מסרים מהדרף היומי / פרשת שמיני תשפ"ד / גליון מס' 99

קהילת מגידי השיעורים בדף היומי

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דרף ל"ג:

"ששגת תלמוד עולה זדון"

בגמרא השבוע מבואר שכשתלמיד שומע הלכה מפי רבו, עליו לברר את טעמי ההלכה, שאם לא כן, עלול הוא להשוות לכך מקרים שונים ולפסוק לפי הבנתו, וכאשר בהכרח ייכשל ויכשיל, ייחשב לו הכישלון לעבירה במזיד, מאחר שהיה עליו לברר את ההלכה

ובכן, לא פוסקים הלכות לבד, לשם כך בדיוק מונו רבנים, הנקלע לספק ופוסק בו על פי הבנתו, אם ייכשל יחשב לו הדבר כמזיד

המגיד רבי יענק'לה גלינסקי זצ"ל סיפר: מעשה בכפרי שמצאו רב העיירה, התעניין לשלומו ושאלו: "מפני מה אינך נכנס אלי לשאול שאלות בהלכה?" "אני מסתדר", השיב הכפרי בביטחון, "בשאלות הקלות הנני מיקל, ובקשות אני מחמיר..."; "ושמא תוכל להסביר לי מהי שאלה קשה ומהי קלה?" - שב הרב ושאל, והכפרי הבהיר: "שניהם אירעו לי בערב שבת האחרון: המשרתת הגויה הטילה בטעות את הבשר שלה לתוך החמין שלי... והרי כבר נפסקה ההלכה 'טעות עכו"ם מותרת' התרתי את התבשיל באכילה"; הרב נחרד, אך המשיך: "ושאלה קשה מהי?" "הייתה זו 'שבת חזון', ומאחר שבתשעת הימים אסור לתפור כידוע, הוריתי לאשתי שלא לתפור את המעיים הממולאות...". מצחיק? ממש לא, זה נורא!

איך זה קשור אלינו?

לא נטריד רבנים, מלבד בנושאים שהם מתפקידם... יש לנו שאלה? נימנע מלהכריע על פי זכרונות, שמועות וכדומה... נתקשר לרב ונברר את ההלכה, הוא לבטח לא יכעס...

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דרף ל"ב:

"הלך וישב לו, ואמר הואיל ועליך מצוה אם רצונך לפרוק פרוק, פטור, שנאמר עמו"

עומד אדם בשולי הדרך, לצד חמורו הרובץ תחת משאו, וקורא לעוברים ושבים: "רבותי, מצוה גדולה נזדמנה לכם, עזוב תעזוב עמו!". בגמרתנו השבוע מבואר שאם הוא עצמו אינו משתתף במלאכה, מותר להתעלם ממנו, אין חובה לעזור לאדם שאינו עוזר לעצמו

כולנו מתפללים לעזרה משמים: "וטהר לבנו לעבדך באמת" "השיבנו אבינו לתורתך", אנחנו באמת רוצים להתקדם ברוחניות, אך תחילה לכל עלינו לעשות את ההשתדלות הנדרשת מצידינו, שאם לא כן לא נזכה לסיוע משמים

בחור צעיר בא לפני הרבי ה'בית אברהם' מסלונים, והתאונן על מצבו הרוחני; הוא אינו לומד כראוי, אינו מתפלל כהוגן, ומבקש אפוא מהרבי שיבקע עבורו שערי הצלחה, ויפעל בעבורו שיזכה להגיע למעלות גבוהות בעבודת ה'. הרבי שקע במחשבות, ולבסוף הרים עיניו רציניות ואמר לבחור: "בחורי, פעלתי עבורך, שיועתי והתחננתי, עכשיו נותר לך רק לפתוח את הגמרא ולהתחיל ללמוד..."

איך זה קשור אלינו?

כולנו מצפים שאבינו אב הרחמן ירחם עלינו ויתן בליבנו להבין ולהשכיל לשמוע ללמוד וללמד, זה יקרה אך בתנאי שאף אנו נעשה את שלנו..

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דרף ל"ב:

"כולכם חייבים בכבודי"

אין דבר נעלה מכיבוד אב ואם, בקשה של אב ואם אינה ניתנת לסירוב, הלא כן?! בגמרא השבוע אנו למדים שזה אמנם נכון, אך לא תמיד! גם כשעומדת לנגדנו בקשה של אבא ואמא - יש משהו חשוב יותר מהם! לפיכך אם האב מבקש מבנו לעבור על דברי תורה, אסור לו להיענות לבקשה שכזו, מאחר שגם הוא וגם אביו חייבים בכבוד הקב"ה, וכבודו של הקב"ה הוא החשוב ביותר

ומסתבר שאין זה רק משום שכבוד המקום קודם, אלא יש בכך גם בזיון לאב ואם, כשמקדימים כבודם לכבוד המקום

מושל המחוז הרוסי היה נרגש עד עמקי נשמתו, הן לא בכל יום זוכה הוא ללוות את הצאר לביקור בארמונו. המושל צעד מאחורי הצאר, ובעודו מפנה את הדרך לצאר, הופיע לפתע משרתו האישי - אדם שידוע היה כ'חכם שבחכמים', בלשון סני נהור כמוכן, ושטח שטיח אדום לרגלי אדונו המושל בעודו דוחק את הצאר הצידה... עד היום לא נודע גורלו של המשרת... הוא נענש לא רק משום שפגע בכבוד הצאר, אלא לא פחות מכך משום שפגע בכבוד המושל, אשר כמוכן לא חש כל רגש של כבוד כשדחפו את הצאר לכבודו... להיפך..

איך זה קשור אלינו?

לכבד אב ואם, או כל אדם אחר, זהו דבר חשוב מאוד, אך כשזה נעשה על חשבון כבוד הקב"ה - זהו ההיפך מכבוד